Jummal näitas ennast temmale ja ütles: ärra minne mitte Egiptusse-Male, waid ella kui wõõras siin Maal. Ja Jummal tootas ja uendas temmale needsammad Tootussed, mis ta Abraamile ni mitmekord olli tootanud, et ta Suggu piddi sureks ja wäggewaks Rahwaks sama, ja Kanaani-Ma nende pärralt ollema, j. t. s. (§. 106. 112). Ja Isaak jäi Kerari ellama, ja Kunningas Abimelek andis Käsko keige omma Rahwale, et sedda ilma Armota piddi ärrasurmatama, kes Isaakisse ehk temma Naessesse piddi putuma.

§. 155. Isaak wõttis ette, ja külwas seäl Maal, mis temma, ja ta Issa Abraam enne mitte poind teinud, sest et neil ühtegi jädawad Pärris Asset ei olnud, waid nemmad toitsid ennast omma Lojusest, ja ostsid Leiba. Ja Jummal õnnistas temma Kätte Tööd, nenda et Isaak sai saddawõrra jälle sest Külwist, mis ta olli külwanud. Nenda sai temma rikkaks, ja läks Päämpäwalt rikkamaks, ja temmal olli Puudo-Lojuste Hulka ja mu Weiste-Karja, ilmaarwamatta, ja paljo Perret. Siis Wilisti-Rahwas hakkasid tedda kaetsema ja wihkama. Se essimenne Melehaigus, mis nemmad temmale teggid, olli se, et nemmad keik need kaewud, mis temma Issa Abraami Sullased seäl Maal ennemuiste ollid kaewanud Abraami Päiwil, kinnimatsid ja täitsid neid Mullaga, ja wimaks ütles Kunningas Abimelek isse selgeste Isaakile: Minne meie juurest ärra, sest sa olled paljo wäggewamaks sanud kui meie.

§. 156. Isaak läks Kerari Liñna jures siis pissut emale, ja löi ommad Telgid ülles ühte Orgo, kus hea Karja-



Eesti-Ma Rahwa Kalender 1778, lk. 28